
Shri VaradarajastavaH 2

श्रीवरदराजस्तवः २

Document Information

Text title : varadarAjastavaH 2

File name : varadarAjastavaH2.itx

Category : vishhnu, appayya-dIkShita

Location : doc_vishhnu

Author : Sri Appayya Dixitar

Proofread by : PSA Easwaran psawaswaran at gmail.com

Description/comments : Edited by S. V. Radhakrishna Shastriji

Acknowledge-Permission: Mahaperiaval Trust

Latest update : May 13, 2018

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 11, 2023

sanskritdocuments.org

Shri Varadarajastavah 2

श्रीवरदराजस्तवः २

अप्ययदीक्षितेन्द्रविरचितः ।

(काञ्च्यां वरदराजक्षेत्रे)

उद्धाट्य योगकलया लृढयाब्जकोशं

धन्यैश्चिरादपि यथारुचि गृह्यमाणः ।

यः प्रस्कृत्यविरतं परिपूर्णांशुपः

श्रेयः स मे द्रिशतु शाश्वतिकं मुकुन्दः ॥ १ ॥

जातो न वेत्ति भगवन्न जनिष्यमाणः

पारं परं परमपूरुष ते भडिम्नः ।

तस्य स्तुतौ तव तरङ्गितसाहसिक्यः

किं मादृशो बुधजनस्य भवेन्न डास्यः ॥ २ ॥

मन्ये निजस्मलनदोषमवर्जनीय-

मन्यस्य मूर्ध्नि विनिवेश्य अडिर्बुभूषुः ।

आविश्य देव रसनानि मडाकवीनां

देवी गिरामपि तव स्तवमातनोति ॥ ३ ॥

नेतस्तथापि तव निर्ममलोकसेव्यां

मूर्तिं मदावलमडीघररत्नभूषाम् ।

वैकुण्ठ वर्णयितुमस्मि धृताभिलाषः

त्वन्नामरुपगुणान्तिनलाभलोभात् ॥ ४ ॥

मन्ये सृजन्त्वभिनुतिं कविपुङ्गवास्ते

तेभ्यो रमारमण मादृश भवे धन्यः ।

त्वद्दर्शने धृतरसः कवितातिमान्धात्

यस्तत्तद्दृग्गयिरचिन्तनभाग्यमेति ॥ ५ ॥

काञ्ची मडार्धमणिःकाञ्चनधामयित्रा

विश्वम्भरं विबुधनाथ विभूषयन्ती ।

भाता गजाद्रिशिभरे तव भक्तचिन्ता-
 रत्नेन राजतितरां शुभविग्रहोऽपि ॥ ६ ॥
 अस्यां भवन्तममितः स्थितदुग्धसिन्धौ
 मध्ये त्रयीमय मडारविमण्डलस्य ।
 पश्यन्नधःकृतयतुर्मुभविष्टपायां
 धामत्रयेऽपि कुतुकं विजडाति विद्वान् ॥ ७ ॥
 अस्यामभेयगुणपुर्यपराजितायां
 अम्रत्थवर्यजुषि दिव्यसरःसमीपे ।
 मध्ये छिराण्मयगृहं मडिषीयुतं त्वां
 दृष्ट्वा जनो न पुनरेति भवान्तरार्तिम् ॥ ८ ॥
 सम्प्राप्य दुग्धतटिनीविरञ्जो विशुद्धः
 सन्तो भवद्भजनदां पदमागतास्ते ।
 त्वत्पादतोयतुलसीकुसुमेषु लग्नां
 गन्धं रसं च गरुडध्वज ते लभन्ते ॥ ९ ॥
 सौवर्णासावलयान् समनुप्रविश्य
 कोशानिव त्रिदशनायक कोऽपि धन्यः ।
 आनन्दवल्ल्युदितदिव्यङ्गलानुत्तुपं
 उत्तुपं त्वदीयमवलोकयतेऽभिदुत्तुपम् ॥ १० ॥
 मातङ्गशैलमण्डिशङ्कगमडाविमान
 सोपानपर्वयतुरुत्तरविंशतिर्वा ।
 तामेव तत्त्वविततिं पुरुषो विलङ्घ्य
 पश्यन्भवन्तमुपयाति भवाब्धिपारम् ॥ ११ ॥
 नापारि लब्धुमरविन्दभुवाऽपि साक्षाद्-
 यं पूर्वमीश्वर विना ङयमेधपुण्यम् ।
 अचैरनाप्य स कथं तव पुण्यकोटिं
 प्राप्यस्त्वदाकृतिविलोकनजः प्रमोदः ॥ १२ ॥
 प्रत्यङ्मुपं तव गजायलराजउत्तुपं
 प्रत्यङ्मुभाश्चिरतरं नयनैर्निपीय ।
 अस्थानमामवयसामवितर्कणीय-
 माश्चर्यमेतदिति निश्चयमावहन्ते ॥ १३ ॥

यस्मिञ्जडात्यतिशयोक्तिरलङ्कृतित्वं
 न्यूनोपमात्वमुपमा समुपैति सर्वा ।
 सूक्ष्मस्वभावकलनापि य न प्रतर्क्या
 तद्दर्शयामि भवतः कथमाभिर्गुण्यम् ॥ १४ ॥

लक्ष्म्याः प्रियोऽसि रतिडेविकृतः पितासि
 विश्वैकमोहनरसस्य य देवताऽसि ।
 आवासभूमिरसि सर्वगुणोत्तमानां
 वैकुण्ठवर्णयतु कस्तव रूपरेणाम् ॥ १५ ॥

सर्वोत्तरोऽसि सकलत्रिदशाश्रयोऽसि
 ज्योतिश्छटाघटितयङ्कपरिष्कृतोऽसि ।
 शङ्कारशेवधिरसि द्विपशैलमौले
 कल्याणरूपं धृति कस्तवयि चित्रवाधः ॥ १६ ॥

अङ्गानि ते निम्बिलोकविलोचनानां
 सम्भावनीयगुणसंसरणानि सत्यम् ।
 येष्वेकमाप्य न पुराऽधिगतं स्मरन्ति
 वाञ्छन्ति नान्यदपि लब्धुमदो विधाय ॥ १७ ॥

अेकत्र मन्मथमञ्जुजनदिन्दरायां
 पूर्वं भवानिति बुधा किमपूर्वमाहुः ।
 अथापि तं न जनयस्यरविन्दनाभ
 कासु प्रसन्नमधुरस्मितकामिनीषु ॥ १८ ॥

निक्षिप्य हृत्त्वयि पुनर्लभते न कोऽपि
 निर्यातं धत्तयिप न त्वयि चित्रमेतत् ।
 उत्वा उठाभृगदृशां हृदयानि यस्त्व-
 मेवं निलीय डिल तिष्ठसि शैलशङ्गे ॥ १९ ॥

मोहं जगत्त्रयभुवामपनेतुमेत-
 दादाय रूपमभिलेख्यर देहभाजाम् ।
 निस्सीमकान्तिरसनीरधिनाऽमुनैव
 मोहं विवर्धयसि मुग्धविलोचनानाम् ॥ २० ॥

उच्छेदमेकविषयाल्लथयन्ति षोधान्

मोडस्य ये ञलु कथं न मृषावदास्ते ।
 लावाण्यमीश तव यन्नयनैर्निपीय
 तत्रैव मोडमधिकं दधते तरुण्यः ॥ २१ ॥
 शुभ्रांशुवङ्गत्र शुभगोचरलाभतोषात्
 सम्प्रस्थितो मृगदृशां नयनाम्बुजौघः ।
 त्वदृभासरित्यथ बिभर्ति मोडं
 प्रायः कृलन्ति विकृलन्ति च दैवयिन्ताः ॥ २२ ॥
 यत्प्राणसंयमजुषां यमिनां मनांसि
 मूर्तिं विशन्ति तव माधव कुम्भकेन ।
 प्रत्यङ्गामूर्ध्दतिवेलमडाप्रवाड-
 लावाण्यसिन्धुतरणाय तदित्यवैमि ॥ २३ ॥
 लावाण्य सागरभुवि प्रणयं विशेषाद्-
 दृग्धाम्बुराशिदुडितुस्तव तर्क्यामि ।
 यत्तां बिभर्षि वपुषा निम्बिलेन लक्ष्मी-
 मन्यां तु डेवलमधोक्षज वक्षसैव ॥ २४ ॥
 सारस्वतं वदनपद्मभुवं प्रवाडं
 त्रैस्रोतसं च तव पादभुवं निरीक्ष्य ।
 सर्वप्रतीकनिकरात्प्रवडन्त्यजस्र-
 भीर्ष्यावतीश यमुना डिमु कायकान्तिः ॥ २५ ॥
 आपूरितत्रिभुवनोदरमंशुजालं
 मन्ये मडेन्द्रमणिवृन्दमनोडरं ते ।
 त्वद्रागदीपितदृष्टं त्वरितं वधूनां
 प्राप्ते सरित्सडयरे प्रलयेऽभिवृद्धम् ॥ २६ ॥
 युक्त्याऽऽगमेन च भवान् शशिवर्णं शिव
 निष्कृष्टसत्त्वगुणामात्रविवर्तभूमिः ।
 धत्ते कृपाभ्युभरतस्त्वधमैन्द्रनीलीं
 शुभ्रोऽपि साम्भुरसितः ञलु दृश्यतेऽब्दः ॥ २७ ॥
 सर्वातिशायिसडजधुतिभूषितस्य
 विश्वैकनायक विभूषणधारणं ते ।
 आबद्धसौडुदमपारसुष्पाभ्युराशेः

वीक्षे तवैव विषयाद्विकृतूडलेन ॥ २८ ॥

मध्ये स्फुरन्मकरतोरणामण्डलस्य

यामीकराभरणभूषितसर्वगात्रः ।

आदित्यभिम्भगतमाप्रपदान्त्सुवर्ण

भासा भवाननुकरोति भवन्तमेव ॥ २९ ॥

सेवारसागतसुराधनुभिम्भदृश्यं

भूषामणिप्रकरदर्शितसर्ववर्णम् ।

त्वां विश्वरूपवपुषेव जनं समस्तं

पश्यामि नागगिरिनाथ कृतार्थयन्तम् ॥ ३० ॥

शृङ्गीसुवर्णरुचिपिञ्जरितैकभागा-

न्यङ्गेषु देव तव भूषणमौक्तिकानि ।

प्रत्यक्षयन्ति भवतः प्रतिरोमकूप-

विश्रान्तिसान्द्रजगदण्डसल्लस्रशोभम् ॥ ३१ ॥

आभङ्गपङ्क्तिमडितानि तव त्रिधामन्

वीप्राणि डीरशकलानि विभूषणेषु ।

सम्मोहनानि सरसीरुडलयनानां

मन्त्राक्षराणि कलये मकरध्वजस्य ॥ ३२ ॥

आपादमौलिविधृतेषु विभ्रान्ति देव

स्थूलेन्द्रनीलमणयो मणिभूषणेषु ।

रागाद्युपेत्य तव सुन्दर तत्तदङ्ग-

लग्नानि लोकसुदृशामिव लोचनानि ॥ ३३ ॥

त्वां वीक्ष्य मुक्तिद जनास्तरणिं सभायं

भिन्दुः डिलेति तव भूषणपद्मरागाः ।

शङ्खे शिरं जनदृशः स्वकरैः क्षिपन्ति

तन्मात्रतोऽपि तव मुक्तिदतामबुद्ध्या ॥ ३४ ॥

पादावुपेन्द्र सुकुमारतमाविमौ ते

भूषाभरादरुणिमानमिवोद्गमन्तौ ।

एत्थं किमस्ति सुकुमारमितीव बोद्धुं

लोकत्रयेऽपि यं करैः स्पृशतः पदार्थान् ॥ ३५ ॥

मूर्तिं प्रसाधयति ते चरणांशुपुञ्जः

तां जैमिनिः कथमधीश निराकरोतु ।

सर्वत्र योगमुपपाद्यताऽरुणिभ्रः

तेनारुणाधिकरणे हि मुनिः स भग्नः ॥ ३६ ॥

अन्तस्तमांसि यमिनामपसारयन्ती

लृत्पङ्कजान्यपि य नाथ विकासयन्ती ।

भक्तप्रवेकभववारिनिधेस्तरण्योः

त्वत्पाद्योर्जयति काऽपि मयूष्माला ॥ ३७ ॥

मुष्णन्प्रभातसमयेषु मुरान्तकारिन्

अङ्घ्रिद्वयश्रियमडस्करतस्करस्ते ।

यत्प्राप्यते न करभङ्गममुष्य बाल-

मित्रत्वमेव मिषति ध्रुवमत्र डेतुः ॥ ३८ ॥

अङ्घ्रिद्वयस्य तव सन्ततमन्तरङ्ग-

मभ्रोजवर्गमिड योजयति श्रिया यत् ।

उत्कीयदानमिदमुष्णकरस्य बाल्यात्

तत्कान्तिरत्नययोरणतत्परस्य ॥ ३९ ॥

भानुर्निशासु भवद्दुष्प्रियमयूष्मशोभा

लोभात्प्रताप्य किरणोत्तरमाप्रभातम् ।

तत्रोद्धृते लुतवलात्क्षालुमरागे

तापं भजत्यनुदिनं स हि मन्दतातः ॥ ४० ॥

तौल्यं वदन्तु क्वयस्तरुपल्लवानां

मुग्धास्त्वदीययरणेन मुकुन्द किं तैः ।

तान्येव तत्तदधरोष्ठमिषात्तदानीं

कम्पं भजन्ति कथयन्ति किलात्मनैय्यम् ॥ ४१ ॥

पद्मोपमात्पद्युगात्तव रत्नगर्भा-

ज्जातेति पद्मसदृशाकृतिमाडुरेनाम् ।

कार्यं हि कारणगुणानतिवर्ति लोके

प्रायः पतङ्गपतिवाह विवोक्तयामः ॥ ४२ ॥

कल्याणशालिकमलाकरलालनीय-

मासेवकश्रुतिमनोहरनादि हंसम् ।

आमोदमेदुरमरुन्नमितालिकान्तं

शङ्के तवेश्वर पदं शतपत्रमेव ॥ ४३ ॥

स्पर्शं यथोः समधिगम्य ञटित्युल्ल्या

देवी य भूरभवद्गुञ्जितसर्वपङ्क।

ताभ्यां घटेत समता भवतः पदाभ्यां

आजन्मपङ्कवसतेः कथमम्बुजस्य ॥ ४४ ॥

मातङ्गशैलमणिशोभर ते पदाभ्यां

मोडेन साम्यमनुयिन्य कृतापराधम् ।

शङ्के सरोजमनयोरुभयोरुपेत्य

रेभाच्छलेन सततं विदधाति सेवाम् ॥ ४५ ॥

लेभाधिनाथवनपल्लवधैर्यथोरे

रेभाभयं पदतले कमलं यदेतत् ।

तत्रैव विश्रमजुषोऽय्युतरागलक्ष्म्याः

डीडानिशान्तकमलं तदिति प्रतीमः ॥ ४६ ॥

यस्याः स्वमूर्त्यनुगुणाङ्कतिशक्तियुक्ताः

पादाम्बुजद्वयमिषात्कमहाधिराजः ।

मूले वसत्युचितमेव निगद्यते सा

मूर्तिर्महापुरुष तेऽभिललोकरुपा ॥ ४७ ॥

किं द्वादशात्मनि रवौ भगवन्धृतेर्ष्यः

यन्द्रस्ततोऽप्यधिकतामधिगन्तुमेव ।

अते तवेऽदश भान्ति पदाङ्गुलीषु

स्वात्मानं धृत्यजनि यित्तद्गुणैर्विभ्यः ॥ ४८ ॥

भासा पदं तव रमाधिप भूषयन्ति

संसेवकांश्च विबुधान् परितोषयन्ति ।

नाथ क्षिपन्ति य तमांसि नभेन्द्वस्ते

संशोषयन्त्यपि तु भक्तभवाम्भुराशिम् ॥ ४९ ॥

गङ्गाच्छलेन तव निःसृतमूर्ध्वगाण्ड-

सङ्घट्टनात्पदनभाग्रमयूषलेशम् ।

आलोक्य नूनममराः पतितं पयोधा-

वामथ्यं तं जगुःरीश तद्विन्दुःशुभम् ॥ ५० ॥

पादानमत्सुरशिरोमणिपद्मरागान्

सधः स्फुरत्सलज्जरुक्प्रकराङ्गरात्रैः ।

मुक्तामयान्विधतां प्रकटं मुरारे

जैवातृकत्वमुचितं ननु ते नप्मानाम् ॥ ५१ ॥

यत्ते पदाम्बुरुडमम्बुरुडासनेऽयं

धन्याः प्रपद्ये सकृदीश भवन्ति मुक्ताः ।

नित्यं तदेव भजतामतिमुक्तलक्ष्मी-

युक्तैव दिव्यमणिनूपुरमौक्तिकानाम् ॥ ५२ ॥

नाथ त्वद्दुग्धिनभधावनतोयलयाः

तत्कान्तलेशकण्डिकाजलधिं प्रविष्टाः ।

ता एव तस्य मथनेन धनीभवन्त्यो

नूनं समुद्रनवनीतपदं प्रपन्नाः ॥ ५३ ॥

सव्यापसव्यशरमोक्षकृतीक्षुधन्वा

जङ्घे तव स्वशरधीं धृति सन्दिहानः ।

आलोकतेऽङ्घ्रिकटकोद्गतकच्छलेन

न्यस्याभितो निजशराननुपभावम् ॥ ५४ ॥

जानुद्धयं तव जगत्त्रयनाथ मन्ये

मारस्य डेलिमण्डिर्धर्षतामुपेतम् ।

आलोकयन् यदवदातमनोऽज्ञवृत्तं

उपं निजं कलयते विपरीतमेषः ॥ ५५ ॥

उारोः किमन्यद्यतामुपमानभावं

वामस्य दक्षिणाममुष्य य तं विडाय ।

रम्भाद्यः सदृश एत्युचितं किमेतद्-

यस्योर्वशी सुभग साऽपि विभूतिलेशः ॥ ५६ ॥

नाथ त्वया परिहितं वरवर्णिनीनां

रागस्य यद्भसनमास्पृष्टां भिभर्ति ।

सौन्दर्यसारनिलयेन कटीतटेन

तस्यैव किन्नु भडिमा परिशीलनस्य ॥ ५७ ॥

सम्प्राप्य सारसनमध्यतलोदयाङ्गिं

मध्याम्बरं मसृणयन्नरुणैर्मथूषैः ।
संवीक्ष्यते सुकृतिभिर्मण्डिरेष पूषा
संसाररात्र्युपरतिं गतवद्भिरेव ॥ ५८ ॥

नाभेरभूतव यतुर्भुज नान्तरिक्षं
यन्नाभिरेव यद्गुनेतरियं ततोऽभूत् ।
नाभ्या षति श्रुतिविपर्ययगे विभक्ती
तां जैमिनेरनुससार पशोश्च सूत्रम् ॥ ५९ ॥

आरोपमध्यवसितिं य विना तवास्यां
नाभौ सरःपदमुपैति कथं नु वृत्तिम् ।
साक्षादियं सरसिजस्य समुद्रशायिन्
उत्पत्तिभूरिति छि नायक नायमूढः ॥ ६० ॥

कल्पान्तरेषु विततिं कमलासनां
भूयोऽपि कर्तुमिव भूरि रजो दधानम् ।
नाभिर्दृष्टे समुदितं नलिनं तवैत-
द्भूयात्सदैव मम भूतिकरं मुरारे ॥ ६१ ॥

उल्लासयत्युदरबन्धनिबद्धदिव्य-
शोणाश्मरश्मिकलिकावविरच्युतेषा ।
आगाभ्यनेकशतकल्पविधातृगर्भ-
नाभ्युद्रताम्भुरुडकुट्टमलपङ्क्तिशोभाम् ॥ ६२ ॥

उर्ध्वं विरिञ्चिभवनात्तव नाभिपद्मा-
द्रोमावलीपदजुषस्तमसः परस्तात् ।
मुक्तौघमण्डितमुरःस्थलमुन्मथुषं
पश्यामि देव परमं पदमेव साक्षात् ॥ ६३ ॥

सावैरुदंशुययरत्नललन्तिकाढ्यैः
स्त्रीतोल्लसत्सुमया वनमालया य ।
विभ्राजते विपुलमेनदुरस्त्वदीय-
मन्तःपुरं जलधिराजकुमारिकायाः ॥ ६४ ॥

प्रालम्बिकाभुपगतास्तव पद्मरागाः
प्रत्यग्रधर्मकरमण्डलनिर्विशेषाः ।
पर्यङ्कुटे वरद वक्षसि भान्ति लक्ष्याः

कीडोपबर्द्धतिलका षव पार्श्वभाजः ॥ ६५ ॥

अस्तु त्रयीमयतनुस्तव लम्बनाली-
रत्नैस्तिरस्त्रियत अवे तथाऽपि भानुः ।
सोढः सतां भत निशान्तमुपागतानां
अवे तिरस्कृदीश्वर कः समर्थः ॥ ६६ ॥

नष्टेऽपि भस्मनि वने गिरिशेन दग्धं
स्त्रीणां लृटीश मदनं प्रतिबोधयन्तः ।
भस्मोच्चये कृतक्यप्रतिबोधनं तं
शुक्लं जयन्तु न कथं तव डारताराः ॥ ६७ ॥

उत्प्रेक्षयत्यधिभुजान्तरमुल्लसन्ती
पार्श्वद्वये परमपूरुष डारमाला ।
तत्रत्यकान्तिसरितस्तरेवैः प्राणुत्रां
उभ्युत्कृष्टैरुभयतः सितक्रेनपङ्क्तिम् ॥ ६८ ॥

त्वां सर्वभूतमयमाश्रितसर्ववर्णां
यद्वैजयन्त्युपगताय्युत सर्वगन्धम् ।
तेनैव किं त्रिभुवनैकमडावदान्य-
साङ्ग्यमावडति ते सकलाभिनन्द्यम् ॥ ६९ ॥

ताराभिरामपरिणालवसत्सिताभ्रं
तापिञ्छमेयकमुरः शरदन्तरिक्षम् ।
प्राथैव देव तव कौस्तुभपूर्णाचन्द्रः
पूर्णां विभर्ति पुरुषोत्तम कान्तिरेभाम् ॥ ७० ॥

नाभी सरोजकिरणैर्मणिराजभाभिः
आत्मप्रभाभिरपि संवलितं विभाति ।
श्रीवत्सविग्रहजुषः प्रकृतेस्त्वदीयं
वक्षः परीतमिव सत्परेजस्तमोभिः ॥ ७१ ॥

वक्षःस्थलं वरद नन्दनमाश्रितस्ते
येषां विभाति हरियन्दन अवे मध्ये ।
अते यतुर्भुज भुजस्तव तस्य शाभाः
शङ्के कराब्जदलकोमलिताग्रभागाः ॥ ७२ ॥

जात्यैव यद्भरद पल्लवराग ओष
 यल्लाव्यते य भवता कटके निवेश्य ।
 मन्ये मण्डिस्तदुपगम्य मदान्धभावं
 साक्षाद्यं सवितुरेव करोत्यवज्ञाम् ॥ ७३ ॥

अैन्द्रोपलप्रभमधो भुजदण्डनालं
 अेकत्र यकमपरत्र य शङ्खभङ्गसम् ।
 दृष्ट्वा कथं न कलयेमहि कान्तिसिन्धोः
 उक्तुल्लपद्मयुगमूर्ध्वकरद्वयं ते ॥ ७४ ॥

यन्द्रार्क्यारुतरशङ्खरथाङ्गशोभा
 सम्भाव्यरात्रिदिवसात्मकपार्श्वयुगमम् ।
 नक्षत्रदृश्यनवमौक्तिकडारिडुपं
 मन्ये मडापुरुषरुपधरं भवन्तम् ॥ ७५ ॥

संवर्तजृम्भितविकर्तनदुर्निरीक्षं
 पश्यामि दक्षिणकरे तव यकराजम् ।
 दैत्यौघसिन्धुपतिमन्थमडायलस्य
 भाडोः प्रतापघनमिच्छमिवोद्भूतं ते ॥ ७६ ॥

आभाति देव विधृतस्तव सव्यपाणौ
 अन्तर्भङ्गिश्च शुचिरय्युत पाञ्चजन्यः ।
 अन्तेवसन्निव गलस्य गुरोर्गभीर
 ध्यानङ्कियोपनिषदध्ययनार्थमेषः ॥ ७७ ॥

कौमोदकी स्फुरति ते करपल्लवाग्ने
 वैरिञ्चवाङ्मयविकृतेव सरस्वती सा ।
 त्रिस्रोतसस्तव पदाब्जभुवो विशेष
 आडाङ्क्ष्य पाण्डिकमलात्तव निस्सरन्ती ॥ ७८ ॥

उस्ते विराजति तवाभयमुद्गितेऽस्मिन्
 अव्याजकोमलरुचिप्रकराभिरामे ।
 वज्रोर्मिकांशुनिकरः कमलाधिराज्य
 पट्टाभिषेकसलिलौघे षवावदातः ॥ ७९ ॥

नामैव ते वरद वाञ्छितदातृभावं
 व्याभ्यानतो न वलसे वरदानमुद्राम् ।

न ख्यागमोदितरसः श्रुतिसिद्धमर्थं
लिङ्गेन बोध्यमुररीकुरुते विपश्चित् ॥ ८० ॥

आभाति मौञ्जितङ्गुणग्रथितैरनल्पैः
नीलोत्पलैर्वलयितस्तव नाथ कण्ठः ।
संवर्तमेधवसतिं ध्वननैस्तदन्तैः
निश्चित्य तन्निःकटगैरिव मेघडिम्बैः ॥ ८१ ॥

यद्ब्रह्मण्यश्च जनिभूः प्रियमिन्दरायाः
सस्पर्धमोषधिपतौ य सकर्णिकं य ।
अतैर्गुणैर्गुणानिधे कतमस्त्वदीयं
वक्त्रं मनोज्ञमवगच्छतु नारविन्दम् ॥ ८२ ॥

वक्त्रेण ते यदभिभूतमभूत्सरोजं
तन्नाभिभूतमिति शब्दमवाच्यनूनम् ।
शब्दच्छलादपनिनीषु जनापवादं
नाभेरभूत्तव रमाधिप विश्रुतायः ॥ ८३ ॥

उन्मीलयन्मुमुक्षुज्ज्वलयन् गिरीशं
उन्मूलयन्विषमवाहभवाभितापम् ।
उद्दीपयन्वरवधूजनतानुरागं
उद्योतते वरद ते वदनामृतांशुः ॥ ८४ ॥

पक्षद्रयकशिमपोषविभाव्यमान-
यान्द्रायणप्रतनिषेवाण ओष नित्यम् ।
कुर्वन्प्रदक्षिणामुपेन्द्र सुरालयं ते
लिप्सुर्भुजाब्जरुचिमेव तपस्यतीन्दुः ॥ ८५ ॥

नाथ त्वदीयमकलङ्कमिमं मुपेन्दुं
आपीय तृप्यति सदा वसुधा यतस्ते ।
तेनैव किं नवसुधारसगोयरोऽभूत्
छन्दुः कलङ्कमलिनीकृतमध्यभागः ॥ ८६ ॥

आश्रित्य नूनममृतद्युतयः पदं ते
देलक्ष्ये विधृतदिव्यपदाभिमुभ्याः ।
लावण्यपुण्यनिययं सुहृदि त्वदास्थे
विन्यस्य यान्ति मिहिरं प्रतिमासभिन्नाः ॥ ८७ ॥

त्वद्भङ्गत्रसाभ्यमयमभ्युज्जकोशमुद्रा-

भङ्गात्तत्तत्सुषममित्रकरोपकलुभ्या ।

लब्ध्वाऽपि पर्वणि विधुः कुमडीयमानः

शंसत्यनीत्युपयितां श्रियमाशुनाशाम् ॥ ८८ ॥

दृग्भ्यां मुकुन्द मृगलोचनकोमलाभ्यां

जाताधिकद्युति विलोक्य तवाननाञ्जम् ।

मन्ये स्वमण्डलमितोऽप्यधिकं विधित्सुः

तस्मिन्निभर्ति मृगमेव जडः सितांशुः ॥ ८९ ॥

मालिन्यमञ्जशाशिनोर्मधुलिट्कलङ्गौ

धत्तो मुग्धे तु तव दृक्तिलकात्मनाऽऽभाम् ।

दोषावतः क्वथन मेहनतो गुणत्वं

वक्तुर्यथेश वयसि भ्रमविप्रलभौ ॥ ९० ॥

आभोदकान्तभृदुर्निशमेकरुपं

आसेवितं द्विजगणैर्दिविषद्गणैश्च ।

अङ्गाधिदृढसङ्गजि मुष्णं त्वदीयं

शङ्खामडे वरद संडतमञ्जयुग्मम् ॥ ९१ ॥

भिम्भस्तवायमधरः प्रतिभिम्भनेन

युक्तं सदा युवतिमानसदर्पणेषु ।

भिम्भाधरः कविभिरश्वर वार्णसे त्वं

अेतावतैव न तु तुच्छकृलोपमानात् ॥ ९२ ॥

विद्यामयेषु तव निःश्रसितेष्वपूर्वं

विद्याविशेषमिव शिक्षितुमन्तरात्मन् ।

वाण्याः सदा तव मुष्णाम्बुरुडे वसन्त्याः

कायप्रभेव लसति स्मितयन्त्रिका ते ॥ ९३ ॥

तापत्रयौषधवरस्य तव स्मितस्य

निःश्वासमन्दमरुता निबुसीकृतस्य ।

अेते कडङ्गरथया धव विप्रकीर्णा

जैवातृकस्य किरणा जगति भ्रमन्ति ॥ ९४ ॥

सिद्धौषधं जयति तेऽधररत्नपात्रे

तापत्रयी ञटिति मुञ्चति येन सिक्तम् ।

मन्ये तुषारकिरणं गुणलेशयोगा-

दस्यैव वारिजविलोचन कल्कपुञ्जम् ॥ ८५ ॥

आत-वतामवयवेषु गतागतानि

युक्तात्मनां वरद यौवतयक्षुषां य ।

विश्रान्तिभूर्विधुकरप्रकरावधाता

मन्दस्मितश्चविरियं तव मां पुनातु ॥ ८६ ॥

निःश्वासमन्दमलयानिलकन्दलेन

निर्डारिणा भद्रुतरेण य सौरभेण ।

नासापुटौ नलिनलोचन ते मनोज्ञौ

मन्ये सदैव मधुमाधवयोर्निवासौ ॥ ८७ ॥

सञ्चारशालि तव निःश्वासिते समस्त-

वेदेतिहासवपुषि द्विपशैलनाथ ।

नाभीसरोरुडनवारुणमण्डले य

मन्ये मधुप्रतकुलं मधुविद्ययोक्तम् ॥ ८८ ॥

द्वेडाद्भ्रष्टन्ति जननं मुनयस्तिवानां

द्वेन्द्रवन्द्यरणाभ्युज तावकीनात् ।

नारायणैतदुच्चितं प्रकटीकरोति

नासाभिधानमिह दिव्यतिलप्रसूनम् ॥ ८९ ॥

नेत्रे तव क्व भगवन् क्व य पुण्डरीकं

भ्रूते तयोस्तदुपमानमथापि वेदः ।

सर्वात्मनस्तव समाधिकवस्तवलाभा-

दाकाशवत्स भलु सर्वगतत्वमाल ॥ ९० ॥

साभ्यज्जमादविनयेन समुन्नतस्य

सव्यं तवाक्षि डरति श्रियमभ्युजस्य ।

तस्यापि तां समधिकां तनुते यदन्यद्-

दाक्षिण्यमेव धनुजाडित तत्र मूलम् ॥ ९०९ ॥

पद्मानुरागजुषि लोडितशुकलकृष्णां

आसेदुषि प्रकृतिमादृतमीनरूपे ।

श्रुत्यन्तभासिनि मदावलशैलनाथ

त्वल्लोचने त्वयि य भाति न मे विशेषः ॥ १०२ ॥

मुक्तः प्रजापतिरयं मम दर्शनादि-

त्यन्तं विधातुमनसस्तव भालजाता ।

धर्माभ्युभिन्दुततिरेव डिरीटमूल-

प्रत्युममौक्तिकततिच्छलतो विभाति ॥ १०३ ॥

राजन्त्यनर्धमशिसुधमये डिरीटे

राज्जुवलोचन न नीलमशिप्रवेकाः ।

आघ्राय गन्धमनिलस्तव कुन्तलानां

अन्तः प्रवेष्टुमनसः परितो निलीनाः ॥ १०४ ॥

आपादमायिकुरभारमशेषभङ्गं

आनन्दवृन्दलसितं सुदृशामरीमम् ।

अन्तर्भ्रमं स्फुरतु सन्ततमन्तरात्मन्

अम्भोजलोचन तव श्रितलस्तशैलम् ॥ १०५ ॥

एति अप्ययदीक्षितेन्द्रविरचितः श्रीवरदराजस्तवः सम्पूर्णाः ।

Proofread by PSA Easwaran

——
Shri VaradarajastavaH 2

pdf was typeset on March 11, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

